

паній дає змогу у деяких випадках завищити або занижити ціни товарів порівняно зі світовими і таким чином ухилитися від сплати податків та отримати додатковий прибуток на різниці в цінах.

4. Використовуючи досвід Великобританії, Україні для боротьби з корупцією, як основним чинником розвитку тіньової економіки, необхідно підвищити рівень довіри громадян до влади, посилити незалежність судів, посилити покарання за хабарництво.

5. Використовуючи досвід Німеччини, оптимізувати податкову систему. Через те, що в Україні високі ставки та кількість податків і платежів, високі ставки відрахувань з фонду заробітної плати, важкий механізм обчислення розмірів податків тощо, суб'єкти господарювання намагаються уникнути оподаткування. Якщо в країні невисокий рівень оподаткування, відсутні або зведені до мінімуму адміністративні бар'єри, прозора та проста процедура створення, реорганізації й ліквідації підприємств, то мотивація підприємців до приховування своєї діяльності у тіні зводиться до мінімуму [2].

Реалізація зазначених рекомендацій та інших заходів щодо подальшої детінізації економіки не лише сприятиме формуванню повноцінного ринкового середовища, розвитку економіки, легалізації капіталу, процесу демократизації економіки, а й забезпеченню ефективного розвитку підприємництва.

Література

1. Савченко І.Г. Тіньовий сектор економіки України: аналіз стану та напрями детінізації / І. Г. Савченко, А.Е. Йорданов // Зовнішня торгівля: право, економіка, фінанси.— 2012.— № 3. С. 108.

2. Приварникова І.Ю., Степанюк К. В. Тіньова економіка України: причини, обсяги та шляхи їх зменшення // Вісник ЗІДМУ.— Запоріжжя: Вид-во ЗІДМУ. 2010.— № 9. С. 166-168.

Михайленко Б. С.

*студентка 2 курсу судово-адміністративного факультету,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ

В економіці завжди приділялась значна увага дослідженню проблеми інвестування. Це відбувається тому, що інвестиції мають значний вплив на господарську діяльність та визначають

процес економічного зростання в цілому. В умовах сьогодення вони є найважливішим засобом забезпечення умов виходу з економічної кризи, структурних зрушень у народному господарстві, зростання технічного прогресу, підвищення якісних показників господарської діяльності на мікрорівнях та макрорівнях. Активізація інвестиційного процесу є одним із ефективних механізмів соціально-економічних перетворень [3].

Одним з найбільш перспективних видів бізнесу в Україні є аграрна промисловість. Земель, які можуть бути придатні для сільського господарства у світі залишилось надзвичайно мало — близько 9 %. Проте ціни на продукти харчування зростають і це зростання складе 20-50 % у найближчі десять років.

Агробізнес в Україні має великий потенціал. Дані Державної служби статистики України свідчать, що станом на 1-ше січня поточного року в українське сільське господарство інвестовано іноземних капіталовкладень на суму 685,3 млн. дол. США. Частка іноземних інвестицій в агросектор складає 1,4 % від загальних іноземних інвестицій в економіку України.

Все агропромислове господарство України потребує оновлення та реконструкції за участю іноземного капіталу — від первинних виробничих процесів у сільському господарстві до випуску кінцевого продукту та його доставки до споживачів. Щоб збільшити вихід кінцевої продукції та підвищити її споживчі якості, необхідно залучити технології для більш глибокої та комплексної переробки первинної сировини. Через технологічну неефективність в аграрній промисловості щорічно знищуються тонни м'яса, 40 % овочів і фруктів, не використовується близько половини молочного білка. Великих втрат зазнає вирощена зернова продукція.

Іноземні інвестори найбільше зацікавлені у вкладі коштів у ті сфери, де можна в короткі строки одержати значний економічний ефект, зокрема створення порівняно невеликих підприємств, що не потребують великих вкладень і забезпечують швидку окупність початкових затрат при невисокому ступені ризику для іноземних інвесторів. Бажана участь іноземного капіталу також у переході агропромислового виробництва на сучасну технологічну базу, в тому числі з використанням потужного науково-технічного та виробничого потенціалу оборонних галузей, що підлягають конверсії [2].

В Україні агросектор може набути значного розвитку, бо через зростання населення збільшується попит на продукти харчування, споживання м'яса, молочних продуктів, овочів і фруктів. Однак агросектор гальмується через відсутність приватної власності на землю за такими основними причинами:

1. Вкладаючи кошти, інвестор хоче бути впевнений у майбутньому і хоче, щоб його капіталовкладення були захищені, тому інвестиційний потенціал сектору для іноземного інвестора збільшується за умови вільної купівлі-продажу землі.

2. Селяни здають свою землю в оренду на короткий термін, орендарі при цьому вирощують одну і ту ж саму культуру протягом декількох років з метою одержання більш високої прибутковості, проте при цьому виснажують земельні ресурси, тобто відбувається нераціональне використання землі.

3. Земля не може виступати заставою для фінансування через відсутність узаконеної власності на землю.

В законодавстві України велике значення для ринку землі має Закон України «Про земельний кадастр», який набув чинності 1 січня 2012 р. Його метою є реєстрація земельних ділянок та упорядкування відомостей про них. Таким чином, можна уникнути шахрайства з видачею більш одного державного акту на кількох власників на одну земельну ділянку [1].

На сьогоднішній день ідея вільної купівлі-продажу землі є предметом активних дискусій. Зі зняттям мораторію на вільну купівлю-продаж землі, агросектор України приваблюватиме все більше інвесторів, а інвестиції в свою чергу є основним фактором для розвитку вітчизняного сільського господарства. Закон «Про ринок земель» надає підприємцям, зацікавленим у вкладенні коштів у цю сферу, багато можливостей.

Політика уряду має бути рішучою для досягнення результату економічного ефекту від введення закону. Реформування аграрної сфери вимагає ретельної підготовки, опрацювання нормативних документів і законодавчих актів, а значить і часу. Однак уряд вже зробив перші кроки, а це означає, що він налаштований рішуче і проявляє політичну волю провести аграрну реформу. Отже, український агробізнес має великі перспективи розвитку при залученні інвестицій іноземних інвесторів, які зацікавлені вкладати гроші, що дозволить вийти на абсолютно новий рівень розвитку.

Література

1. Закон України «Про Державний земельний кадастр» (ВВР), 2012 [Електронний ресурс] — Режим доступу : http://undp.org.ua/files/ua_9040807._commentary_to_law_on_land_cadastre-01.pdf.
2. Щукін Б. М. Інвестиційна діяльність: Методичний посібник / Б.М. Щукін — К.: МАУП, 1998. — 214 с.
3. Гітман Л. Дж. Основи інвестування: Учеб. пос. / Л. Дж.Гітман, М. Д. Джонк. — М., 1997 рік — 1008 с.

Мазур А. П.,

*студентка 2 курсу соціально-правового факультету,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ

У світовому масштабі атомна енергетика є важливим джерелом енергії викопних видів палива. Протягом останніх років з'явилася велика кількість авторитетних досліджень, які показують ядерну економіку у вигідному світлі. Однак також очевидно, що генеруючі компанії утримуються від будівництва нових атомних електростанцій без гарантій щодо затрат і ринків.

За останнє десятиліття загальне щорічне виробництво електроенергії в Україні збільшилось, зросла й частка енерговидобування на атомних електростанціях. Тобто, атомних потужностей в Україні достатньо, але в найближчій перспективі ситуація може змінитися з точністю до навпаки.

Такий негативний ситуації сприяють заморожені вже другий рік поспіль практично всі розпочаті інвестиційні проекти, які реалізуються в НАЕК «Енергоатом» (загальною вартістю майже 60 млрд. грн.) у тому числі і найбільший з них — будівництво 3-го і 4-го енергоблоків Хмельницької АЕС вартістю близько 40 млрд. грн. [1].

Спостерігається і те, що сьогодні електроємність ВВП України в кілька разів перевищує аналогічний показник європейських країн. Однією з причин цього є структура української економіки, яка здебільшого складається з електроємних галузей, і надмірно високі витрати електроенергії на виробництво одиниці продукції.